

Sovjak - kraj, ki ga ni na zemljevidu

Tudi majhni kraji imajo dušo

Vas, ki leži na izteku završkih gričev, šteje le 19 gospodinjstev, v njej živi okrog 80 prebivalcev, in človek bi pričakoval, da so ljudje tod predani le svojemu koščku zemlje in delu, ki ga opravljajo. Pa vendar Sovjačari, kot se radi sami imenujejo, kljub majhnemu kraju niso kar tako.

Že pred dvajsetimi leti so ustanovili gasilsko trojko pod okriljem PGD Biš, ki je v sosednji, večji vasi. Denar za opremo so zbrali po vasi, nekaj pa so primaknili tudi drugi. In vsa ta leta njihova gasilska trojka ni imela samo kupa gasilskega orodja, ampak so se ob tem orodju zbirali, malo vadili, pogovarjali in včasih je dvorišče pri Majeričevih, kjer je orodje shranjeno, kar premajhno za vse vaščane. Tudi nekaj začetnih požarov so pogasili, ponosno povedo, vključevali so se v aktivnosti matičnega društva, pa kresovanja prirejajo vsako leto. Pred dnevi so postavili tudi table, ki označujejo kraj. Nekaj posebnega so; sova, ki je njihov

zaščitni znak, modro sedi na veji in v krempljih drži napis Sovjak. Pobudnik tega je bil Marjan Maguša. Odločili so, na vaškem sestanku, kot se spodobi, da table postavijo do praznovanja dvajsetletnice svoje edine krajevne organizacije. Ob tem jubileju so iz-

dali tudi zbornik o kraju in življenju v njem. Uredil ga je **Zmagoslav Šalamun**.

Danes praznujejo Sovjačari in vsem, ki bodo praznovali z njimi, bodo dobri gostitelji. Sovjak je sicer majhna vas, ima pa dušo.

(dam)

Pri postavljanju krajevnih tabel je bilo živahno.

VEČER, 2.8.97